

[Ellemann-Jensen]

angreb imod selve lønmodtagerbegrebet, bare understreget, at lønmodtageren selv er afhængig af, at der hele tiden kan foregå en strukturudvikling i erhvervslivet, som sikrer konkurrenceevne og dermed fremtidig velstand for erhvervslivets medarbejdere.

Fra hr. Maisted fra fremskridtspartiet hørte vi for 117. gang den dér med, at venstre og socialdemokratiet nu i årevis har skabt hoveriarbejde på mindre virksomheder. Jeg skal ikke gå dybt ind i den diskussion, bare forsøge at minde om, at i et moderne samfund, der lever i en vestlig markedsøkonomisk struktur som den, vi lever i, er det at have en offentlig sektor nu altså også noget, der er vigtigt for vores konkurrenceevne. Det er vigtigt at have tilstrækkeligt med uddannelse og have en infrastruktur – alle de ting, der er med til at fremme konkurrenceevnen – og det er vigtigt at beskytte vores miljø, selv om jeg da godt kan se, at der er nogle, der kunne have lyst til at være fri for miljølove og al den slags, som besværliggør forskellig form for erhvervsvirksomhed i det daglige.

Så er der dagsordensforslaget. Jeg startede i dag med at tilkendegive, at vi ikke ønskede, at dette skulle udvikle sig til noget i retning af et dagsordenskapløb, at vi ikke ønsker at få beslutninger frem i løbet af i dag, og at vi i det hele taget ikke mener, at man skal lovgive over dagsordener, så vi kan slutte os til den brede skare af partier her i folketinget, der agter at stemme imod det fremsatte dagsordensforslag, uanset hvad der i øvrigt står i det.

Det ser ud til, at alle andre end fremskridtspartiet har i sinde at stemme imod det, og det synes jeg egentlig er en ganske god begyndelse på 1978, som så sandelig nok skal komme til at give problemer. Det er en god begyndelse, at et så stort flertal i folketinget markerer, at vi kan tage en fornuftig debat om tingene uden ved samme lejlighed at skulle prøve at fastfryse nogle holdninger.

Med fare for at kalde hr. Lindinger på talerstolen igen så kan jeg altså ikke nære mig for at sige, at i det kapitel af hr. Lindingers erindringer, som vi i dag blev præsenteret for, hørte vi den ofte fremsatte fejlagtige bemærkning om, at erhvervslivet mener, at det befinder sig bedst under socialdemokratiske regeringer. Det er en historisk-statistisk forfalskning, som svarer fuldstændig til det gode gamle eksempel, som hr. Lindinger må-

ske hørte om under sine omtalte år på handelshøjskolen, nemlig at man historisk-statistisk kan bevise, at der er en nær sammenhæng imellem antallet af skilsmisser i Frankrig og antallet af skudte hvide ræve i Finland. På den måde kan man altid få tingene til at hænge sammen.

Ministeren kom i sit svar her med en række åbninger ud over de åbninger, som jeg allerede nævnte i formiddags, og jeg er taknemlig for, at ministeren nu stiller sig endnu mere positivt end i formiddags, har jeg indtryk af, over for at foretage en mere permanent undersøgelse af den problemkreds, der er blevet rejst her, eventuelt i et egentligt ekspertudvalg. Det siger jeg tak for, men gør samtidig opmærksom på, at vi selvfølgelig ikke af den grund vil føle os bundet til ikke at tage initiativer i retning af at søge vore tanker fremmet, selv om man sætter sådan et udvalgsarbejde i gang. Det må sige sig selv.

Jeg mener også, det er positivt, at ministeren vil drøfte formidlingen af de kursgaranterede udlånslån med de involverede organisationer. Jeg savner stadig svar fra ministeren om, hvilken fordeling imellem forskellige virksomhedstyper man egentlig har forestillet sig. Der synes at være lidt usikkerhed på det punkt.

Jeg er også tilfreds med, at ministeren er positiv over for at undersøge mulighederne for at få projekt erhvervsudvikling til at fortsætte.

Jeg vil gerne sige tak for debatten, som venstre har rejst. Vi vil i den kommende tid følge debatten op. Vi vil prøve på grundlag af de principper, der er blevet lagt frem i diskussionen her, at finde frem til konkrete forslag om, hvordan vi kan få de principper gennemført. Det er altså nu, vi skal i gang med arbejdet.

Poul Nielson (S):

Jeg vil først takke hr. Ellemann-Jensen for, at han sådan set var enig med mig i min milde kritik af, at venstre i sit debatoplæg ikke havde taget de mindre erhvervsvirksomheders betydning for betalingsbalanceproblemet med ind i venstres opstilling af strukturerne i dansk erhvervsliv. Hr. Ellemann-Jensen tager det til indtægt for, at socialdemokratiet ensidigt lægger vægt på betalingsbalanceproblemet i den samlede økonomiske